

- ὑπερδέσει τρύχοντι κάμνοντας μάτην,
 690 ἴσω με δρώντα καὶ τὸδ' εἰς σωτηρίαν·
 ἔ γάρ βραδύνω, προσδοκῶ δ' ἐγκαιρίαν,
 ἢ πλείσον εἰς ἄλθεξιν εὐμαρῆ φέρει (2), λ. 649
 ὁ Κῶος ὡς εἶρηκε πολλαχῆ γέρον,
 ὀρθός δ' ἕκαστον ἐμφανῶς πείθει λόγος,
 καὶ πείρα συχνὴ τῷ λόγῳ ξυνημμένη.
 ὁ γὰρ καταρχὰς τῶν νόσων κινεῖν ἔδει,
 τὸδ' ἔ κατημέλησα πώποτ' ἐς δέον, λ. 635
 εἰ μὴ ποτ' ὄψ' ἐ τῆς νόσου κεκλημένος.
- ΑΓ. Ἦν ἡ ῥοπή δ' ἄδηλος, ἐσκιασμένη λ. 668
- 700 δεινῶς ζοφῶδει ξυδρομῆ συμπτωμάτων,
 καὶ συμπλοκῆ μάλιχα τῶν νοσημάτων, κβ. 445
 ἔδ' ἐμφανῆς πως αὐτίχ' ἢ δρῶσ' αἰτία, λ. 674
 ἔτ' ἐν παρήμην ἐν δέοντι, τηνίκα
 πεταννύειν εἴωθα τρεῖς ταύτας πύλας,
 τὸ δέρμα τέκτος, σύν τε κύσει κοιλίαν, λ. 650
 διῶν τὰ πλείεσα δυσχερῶν νοσημάτων (η)
 σωτηριωδῶς οἶδεν ἐκκρῆειν φύσις.
 ὡς οἶδα δ' εὐρύνειν μὲν ἐξενωμένα (θ),
 ἔτω σενυγρῆν ἄσσά πως εὐρυσμένα·
 710 ἰνῶν μεθαρμόζειν τε δισσήν πε κάθην

πῆ

(2) Περὶ ἀρχ. Γητρικ. λδ. (η) περὶ διαίτ. ὁξ. νοσημ.
 δ. Ἀρετ. καππαδ. περὶ αἰτ. καὶ σημ. χρόν. παθ.
 α. ιγ. (θ) ἐπιδημ. ζ. β. Γαλ. περὶ διαφ. νοσημ.
 Α. γ.--ε.